

rum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari debere; & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Non obstantibus Lateranen. Concilii novissime celebrati ab Ecclesiis membra distingui, ac dividi prohibentis, ac Nostra, & Cancellaria Apostolica Regula de non tollendo Jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; Quibus omnibus, & singulis, illis alias in suo robore permanentibus hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ segregationis, divisionis, separationis, exemptionis, liberationis, decoris, erectionis, institutionis, concessionis, assignationis, subjectionis, applicationis, approbationis, reservationis, concessionis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo septimo, Tertio Kal. Septembris Pontificatus nostri Anno Primo.

XXII.

Permittitur Cardinali Protectori, & Ministro Generali Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum potestas dividendi binas Bononiæ, & Marchiæ Provincias in quatuor; ab eisque segregandi nonnulla, vel ad eas aggregandi quædam contiguarum Provinciarum Cœnobio.

Eandem potestatem fecit Clemens X. Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum in Lusitania. Constit. Pastoralis Officii quo Tom. 7. Bull. Rom.

Dat. 17. Nov. 1677. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Injuncti nobis divinitus pastoralis officii ratio exigit, ut paternam Religiosorum virorum suave Christi Jugum sub arctioris vitæ indituto laudabiliter portantium curam gerentes, felici prosperoque illorum regimini, & gubernio quantum nobis ex alto conceditur providere jugiter studeamus.

Causa divisionis.

§.1. Exposuit siquidem Nobis nuper dilectus filius noster Nicolaus S. R. E. Diaconus Cardinalis Acciajoli nuncupatus Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector, quod cum Provincia Bononiensis, & Marchiæ dicti Ordinis propter multitudinem Conventuum, & amplitudinem circuitus utriusque illarum, aliasque difficultates, quæ in dies insurgunt, vix possint a suis respective Ministris Provincialibus bis quotannis totæ, sicut Constitutiones Ordinis præfati præscribunt, & spiritualis Religiosorum utilitas exigeret, visitari; ipse Nicolaus

Cardinalis Protector de statu Provinciarum hujusmodi, ex Superiorum, aliorumque Fratrum qualicatorum ejusdem Ordinis relationibus edoctus, recto earundem Provinciarum Gubernio, regularisque observantiæ in eis conservationi plurimum conducibile fore existimat, si utraque illarum in duas dividatur. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, ejusmodi Provinciarum divisiones absque speciali nostro, & hujus Sanctæ Sedis Indulto fieri nequeant. Nobis propterea dictus Nicolaus Cardinalis, & Procurator humiliter supplicavit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§.2. Nos igitur ipsius Nicolai Cardinalis, & Protectoris votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes hujusmodi supplicationibus inclinati, eidem Nicolao Cardinali, & Protectori, ac dilecto filio Ministro Generali dicti Ordinis, ut ipsi per se ipsos, vel per aliquos fratres expresse professos Ordinis prædicti, quos ad id censuerint delegandos, utramque ex Provinciis Bononiensis, & Marchiæ prædictis in duas dividere, ac quocumque fratres cujuscumque hujusmodi respective ad concursum passivum ad Diffricatorum in Capitulo dicti Ordinis proxime celebrando, prout secundum Deum expedire eis videbitur pro hac vice tantum habitare, necnon sive in actu divisionis hujusmodi, sive postea secundum temporis exigentiam, auctoritate nostra Apostolica segregare ab eisdem Provinciis, & aggregare aliis contiguis, ac etiam segregare a Provinciis contiguis Ordinis hujusmodi, & aggregare illis Provinciis, quæ per divisionem hujusmodi noviter formabuntur, illos Conventus, quos ita respective segregari pro majori bono ejusdem Ordinis expedire judicaverint, ac aliam quamcumque provisionem, & dispositionem, circa divisionem, formationem, & gubernium earundem Provinciarum, quam qualibet emergens causa requirere possit, secundum datam sibi a Domino prudentiam, & pro eorum arbitrio facere libere, licite, & valide possint, & valeant, quamcumque necessariam, & opportunam facultatem, & licentiam auctoritate Apostolica præfata tenore præsentium concedimus, & impertimur.

§.3. Decernentes easdem præfatas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quocumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Provinciarum, ac Conventuum hujusmodi, aliisque quibuscumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus

Diviso Provinciarum fieri nequit absque speciali Indulto S. Sedis.

Preces Card. Protectoris.

Permittitur Card. Protectori, & Ministro Generali Capuccinorum, ut utramque Provinciam Bononiensem, & Marchiensem in duas partiri valeant.

Item impertiri vocem passivam quibuslibet Fratribus dictarum Provinciarum.

Necnon ab illis Provinciis segregare, vel ad eas aggregare Cœnobio.

Clausula.

pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Novembris MDCLXXVII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXIV.

Reducuntur Magistri, aliique Graduati Ordinis Prædicatorum ad numerum in suis Capitulis Generalibus definitum, & Magistri Generalibus interdicuntur, ne in posterum supernumerarios eligant, ab eisque speciales Gratia contra Constitutionem, & Capitulum generalium dispositiones concessa revocantur.

Dat. 20. Nov. 1677. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

In supremo militantis Ecclesiæ folio per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, meritis licet imparibus collocati, muneris nostri partes esse intelligimus, ut ea, quæ Religiosorum virorum ordinibus in Ecclesia Dei pie, sancteque institutis detrimentum adferre, regularemque in eis disciplinam perturbare noscuntur, ad æquitatis, & Justitiæ terminos reducere satagemus, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & religionis felicem progressum, ac incrementum salubriter expedire in Domino arbitramur.

Causa Reductionis.

§.1. Cum itaque (sicut accepimus) Magistri, aliique Graduati Ordinis Fratrum Prædicatorum, propter assiduum Ministerium, quod eis exhibetur, necnon expensas, quas Communitatibus occasione Capitulum Provincialium afferunt, ac exemptionem a Choro, aliisque prærogativas, quibus fruuntur, Provinciis ipsius Ordinis valde onerosi existant, & licet certus ejusmodi Magistrorum & Graduatorum pro unaquaque Provincia numerus per Capitula generalia dicti Ordinis, ad petitionem ipsarum Provinciarum, quæ propriarum virorum conscientia ordinari desideraverant, stabilitus reperitur, cum expressa prohibitione, ne eadem Provincia alios petere valeant, neve hujusmodi numerus unquam excedatur, nisi in casu quo Magister Generalis Ordinis prædicti pro tempore existens ex aliqua urgentecausa aliter disponeret nihilominus Magistrorum, aliorumque Graduatorum hujusmodi multitudo in dicto Ordine absque ulla urgenti causa per nimiam præteritorum Magistrorum Generalium ipsius Ordinis facilitatem, atque indulgentiam adeo excreverit, ut Provinciis prædictis intolerabilis existat, & quod pejus est, inter eos nonnulli reperiantur ad magisterium, aliosque gradus promoti, qui officia per Constitutiones Ordinis præfati ad id præscripta non exercuerunt, sed cum quibus perinde ac si officia hujusmodi exercuissent dispensatum fuit.

Numerus Magistrorum, aliorumque Graduatorum fuit in Capitulis Generalibus unicuique Provincie præscriptus. Magistro Generali facta fuit potestas eligendi supra numerarios. Hinc nimium auctus Graduatorum numerus.

§.2. Hinc est, quod Nos ejusdem Ordinis, illiusque Provinciarum levamento, & commo- dis, prosperoque, & felici regimini, & gubernio quantum Nobis ex alto conceditur providere, regularisque disciplinæ vigorem tueri, & fi-

cubi collapsus sit, restituere cupientes, Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Magistros, aliosque Graduatos dicti Ordinis ad numerum per Capitula generalia pro unaquaque Provincia respective stabilitum, ut præfertur itaut in eo numero in singulis Provinciis hujusmodi respective connumerati remaneant; antiquiores tamen, qui functiones, & munera per Constitutiones, & Capitula generalia hujusmodi præscripta realiter, & cum effectu exercuisse reperuntur, sine ullo tamen præjudicio illorum, qui a Sede Apostolica immediate promoti sunt, quos suis prærogativis supra numerum hujusmodi gaudere volumus, tenore præsentium reducimus.

§.3. Porro circa supranumerarios a præfatis Magistris Generalibus promotos, harum serie mandamus dilecto filio moderno Magistro Generali dicti Ordinis, ut adhibito maturo Religiosorum gravium consilio, illorum qualitates, & sufficientiam examinet, & quatenus eos habiles, ac omnia officia per dictas Constitutiones præscripta exercuisse repererit, illos titulo tantum gaudere faciat, quousque secuta vacatione juxta ordinem antiquitatis gradus suscepti ad fruitionem integrarum prærogativarum, subintrent: Si vero eos inhabiles, aut munera, seu officia a memoratis Constitutionibus requisita non exercuisse compererit, illos Magisterio, aliove gradu quem obtinent omnino privatos declaret, donec, & quousque studiosis laboribus meritum hujusmodi gradum respective sibi comparasse reperiantur.

§.4. Præterea ad evitandum in futurum Provinciarum, & Communitatum hujusmodi gravamen, præfato moderno, & futuris dicti Ordinis Magistris Generalibus in virtute sanctæ Obedientiæ prohibemus, & interdicens, ne de cetero Magisterii, aliove gradus supra numerum sicut præmittitur præscriptum conferre, nec ullam cujusvis generis exemptionem concedere audeant quovis modo, seu præsumant illis Fratribus, qui realiter, & cum effectu laudabiliter non exercuerint illa officia, & non supportaverint illa onera, quæ juxta Constitutionis Ordinis præfati ad obtinendos gradus, & exemptiones hujusmodi respective necessario præcedere debent.

§.5. Cæterum quia (sicut pariter accepimus) plurimi in Ordine prædicto reperuntur Fratres, qui vigore gratiarum specialium a Magistris Generalibus prædictis concessarum, exemptionibus a choro, ac prærogativis loci Baccalaureorum, & vocis in Capitulis Provincialibus contra formam Constitutionum, & Capitulum Generalium præfatorum fruuntur, in gravissimum dictarum Communitatum, nonnullorumque Fratrum privatorum præjudicium.

§.6. Nos opportunum his quoque abusibus remedium adhibere, & ne in futurum suboriantur, providere volentes, omnes, & singulas gratias speciales hujusmodi motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus earundem tenore præsentium revocamus, cassamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuumus, ac in futurum dispositiones Constitutionum, & Capitulum generalium hujusmodi inviolabiliter observari præcipimus.

Reducuntur Magistri, aliique Graduati ad numerum in unaquaque Provincia Capitulis Generalibus stabilitum.

Exciipiuntur supernumerarii a Sede.

Alii vero examini subijcendi, & merentes respectu tituli, ac postea data occasione etiam prærogativis Graduatorum fruuntur.

Prohibetur, ne Magistri Generales in posterum supernumerarios instituant, nec exemptionem eis concedant, quibus Constit. Ord. non suffragantur.

Quamplurimum tribuitur specialiter gratia a Magistris Generalibus contra Capitula Generalia, & Constit. Ordinis.

Revocantur hujusmodi speciales Gratia, & omnino firmam decernitur dispositio- nibus Constit. & Capitulum Generalium.

Clausula.

§.7. Decernentes ipsas presentes literas, & in eis contenta quacumque, etiam ex eo, quod praefati, aliive quilibet in praemissis forsitan interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, vel auditi, nec causa propter quas praesentes emanarint sufficienter adducta, verificata, & justificata fuerint, seu ex alia quacumque, etiam quantumvis legitima, & privilegiata causa, colore, praetextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimae, & totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium, consensus, aliive quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos Juris reduci, vel adversus illas aperiendi oris, restitutionis integritatem, aliudve quodcumque Juris factum, vel gratiae remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse: sed ipsas praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari.

§.8. Sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliisque quolibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & defini debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.9. Non obstantibus praemissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quaesito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, & Conventuum, aliisque quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, derogatoriis, aliisque insolitis clausulis, & Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse de-

gamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.10. Volumus autem, ut eorumdem praesentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsi praesentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die xx. Novembris MDCLXXVII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXV.

Conceditur Indulgentia Plenaria perpetua visitantibus aliquam ex Ecclesiis tam erectis, quam erigendis Congregationis Clericorum Regularium Barnabitarum in Festis conversionis, & Commemorationis S. Pauli Apostoli.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 2. Dec. 1677. An. 2.

Ad perpetuam rei memoriam.

Universis Christianidelibus presentes literas in specturis salutem, & Apost. Benedictionem.

Celestium munerum thesauros, quorum dispensationem humilitati nostræ credit divina dignatio, libenter erogamus, sicut ad fovendam, incitandamque Fidelium erga Sanctos in Coelis cum Christo regnantes devotionem, salubriter expedire in Domino arbitramur.

§.1. Supplicationibus itaque dilecti filii Pauli Antonii Sandriani Procuratoris Generalis Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli Decollati Barnabitarum nuncupatorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianidelibus vere poenitentibus, & confessis, ac Sacra Communionem refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Clericorum Regularium Congregationis prædictæ hæcenus erectis, & in posterum, quodcumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus in Conversionis, & Commemorationis ejusdem S. Pauli Apostoli festis diebus a primis Vesperis usque ad occasum Solis dierum hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, quo die ex prædictis id egerint, Plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§.2. Volumus autem, ut praesentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsi praesentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die II. Decembris MDCLXXVII.

Exordium.

Preces Procuratoris Gene.

Concessio Indulgentiæ Plenariæ perpetuæ.

MDCLXXVII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXVI.

Confirmatur Statutum Hominum Artis exonerantium ligna ad Ripam parvam Tyberis, quo assignatur Hospitali S. Rocchi unus julius pro unaquaque Navi lignis onerata.

Dat. 4. Dec. 1677. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Causa Statuti Hominum Artis exonerantium ligna.

Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Universitas, & Homines Artis eorum, qui ligna exonerant ad Ripam parvam de Urbe, quod singuli Homines d. Artis juxta Statuta Universitatis prædictæ auctoritate Apostolica confirmata, quatuor Julios monetæ Hospitali S. Rocchi de eadem Urbe quotannis solvant ad hoc ut dum morbo laborant in d. Hospitali curationis causa recipiantur; dictum vero Hospitali, propter multitudinem agrotorum, quos in dies recipit, gravia subeat dispendia, quæ vix potest supportare: Ipsi exponentes num. 40., & amplius, in simul congregati praemissis consideratis, unanimi consensu statuerunt, ut præter, & ultra quatuor Julios monetæ hujusmodi, quos annuatim pro eorum quolibet, ut præfertur solvunt, moderni, & pro tempore existentes Homines Universitatis prædictæ unum alium Julium ejusdem monetæ, pro qualibet Navi lignis onerata, quam ad Ripam Tyberis exonerabunt, Hospitali prædicto solvere teneantur, ad hoc, ut exinde necessitati ejusdem Hospitalis per amplius provideatur.

§.1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti exponentes Statutum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiti summopere desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc oblati inclinati, Statutum praefatum, quod Homines d. Universitatis deinceps unum Julium pro qualibet Navi lignis onerata, quam ad Ripam prædictam exonerabunt, memorato Hospitali solvere teneantur, a praefatis Exponentibus factum, ut præfertur, dummodo tamen novum onus hujusmodi in damnum eorumdem Hominum dumtaxat cedat, dictusque Julius ex sola eorum mercede desumatur, quæ proinde nullo modo alterari possit, nec id in damnum, seu præjudicium DD. Navium, vel lignorum hujusmodi, aliorum quorumlibet ullatenus redundet, auctoritate, Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Statutum, quo reneitur exonerantes Naves lignorum solvere Hospitali S. Rocchi pro eorum unum ultra alios quatuor annuos.

Preces Hominum Artis d. pro Statuti confirmatione.

Confirmatur prædicti Statutum.

Clausula.

§.2. Decernentes easdem presentes literas,

semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, vel ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque, in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & defini debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit d. Universitatis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque; Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IV. Decembris MDCLXXVII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXVII.

Conceduntur Religiosis Insularum Philippinarum Ordinis Eremitarum S. Augustini, qui in Romana, vel Hispaniæ Curia Procuratoris Officio per triennium functi sunt, omnia suorum Exprovincialium privilegia.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 17. Dec. 1677. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Provinciae Insularum Philippinarum nuncupatarum in Mari Oceano Ordinis Eremitarum Sancti Augustini nobis expositum fuit, quod cum ipsi ad procuranda in Romana, & Regia Hispaniæ Curia urgentia dictæ Provinciae negotia aliquem Religiosum mittere debeant, nec reperitur ullus Religiosus, qui id oneris in se suscipere velit, tum propter adeo longum, arduumque iter, quod sine gravibus incommodis, viteque periculo peragi nequit, tum etiam quia ejusmodi Procuratores postquam triennio, & amplius in suo munere exercendo laboraverunt nulla prærogativa fruuntur, iidem exponentes plurimum cupiunt a nobis indulgeri, ut illi qui per triennium continuum Procuratoris hujusmodi munus in dictis Curis exercuerint, privilegiis Exprovincialium fruantur. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, non solum tota Provincia prædicta, sed etiam nuperus Prior Generalis dicti Ordinis Indulti hujusmodi concessioni consensum præstiterint: Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.1. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum sin-

Causa Concessionis.

Consensus Prioris Generalis, & totius Provinciae, Religiosorumque preces.

singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinatis de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium prepositorum consilio, attento consensu memorati Prioris Generalis, ut in posterum illi Religiosi dicte Provincie, qui Procuratoris ipsius Provincie munus in Curia supradictis saltem per triennium exercuerint, omnibus privilegiis, prerogativis, & exemptionibus, quibus illi, qui Prioris Provincialis ejusdem Provincie munere functi sunt, potiuntur, & gaudent, pari modo potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore presentium concedimus, & indulgemus: salva tamen semper in premissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§.2. Decernentes ipsas presentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in premissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus premissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prefatorum Ordinis, & Provincie, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium premissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad premissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Dec. MDCLXXVII. Pontificatus nostri Anno secundo.

XXVIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum, & Regularium, quo permittum fuit, ut Superiores Ordinis Praedicatorum Portugalliae Provinciae possent removere ex Conventibus Religiosos Conventualitatum Indultis munitos.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Alia pro parte dilectorum filiorum Prioris Provincialis, ac Diffinitoris, & Electoris Provincie Portugalliae Ordinis Fratrum Praedicatorum tunc in Romana Curia presentium Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum,

Concesso privilegio Ex provincialium facta d. Religiosos, qui Procuratoris munus per triennium obierint in Curia Romana vel Hispanica.

Dat. 5. Januarii 1678. An. 2.

Causa Decretis

S. R. E. Cardinalium, negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositorum quod cum pro bona directione dicte Provincie oporteret ut unusquisque Conventus eum haberet numerum Religiosorum, qui in illo sustentari possunt, ipsique Religiosi essent magis opportuni pro necessitate Religionis in qua dicti Conventus consistunt, ad hoc ut illas possent adimplere obligationes, quibus operam dare debent, ita ut Civitates, aliaque loca praecipua Concionatoribus, & Confessariis doctis, & exemplaribus pro eorum necessitate instructa essent, ne defectu Religiosi Ministerii laborarent, neve subiretur scandalum, quod facile nascitur inter fideles dum vident Religiosos majoris sufficientiae, virtutis, & doctrinae residere in Regionibus, ubi eorum opera non est necessaria, & e converso alios iis occupationibus adhibitos, quibus non merentur adhiberi, tum propter modicam eorum aetatem, atque capacitatem; tum quia malo exemplo fuerunt in locis eorum residentia; & proinde necesse esset, ut Praelati quibus regimen incumbit, multis incommodis remedium adhiberent, providendi unicuique Conventui de his Religiosis, quibus unamquamque Civitatem, & locum indigere cognoverint, ac tollendo scandala, quae aliqui Religiosi praebere possunt, illis ab uno ad alium Conventum translatis: nihilominus Praelati praefati non poterant executioni mandare eorum bona, & pia desideria, tametsi id omnino necessarium esse pro directione, & profectu spirituali ditorum Religiosorum, & non sine gravi querimonia, atque dolore videbant sibi non licere conventibus, & locis de Religiosis opportunis providere, scandalisque ansam praedidit, cum ipsis res in Ordinem reducere, & unumquemque suo loco constituerent fatigentibus, multi ex dictis Religiosis praesentarent ipsis Praelatis assignationes Conventualitatum perpetuarum, quarum aliqua a Sede Apostolica concessa, alia a Magistro Generali dicti Ordinis, secuta ejusdem Sedis confirmatione, & alia ab antecessore Priore Provinciali Provincie praefata concessa, ac a dicta Sede, illiusque Nuntio in Regno Portugalliae residente confirmate reperiantur. Et licet intentio concedentium assignationes hujusmodi admodum sancta, & recta fuisset, propter Causas allegatas, haec tamen ut plurimum fictitia, ac colorata, & valde leves erant: quia vero ante concessionem hujusmodi assignationum non fuerat requisita informatio Praelati actualis, qui merita, & demerita suorum Subditorum melius novit, & a cujus obedientia Subditi ipsi hac ratione se subtrahere student, inde consequeretur, ut non posset Praelatus etiam si id vellet Provinciam suam perfecte gubernare.

§.1. Et in eadem expositione subjuncto, quod tunc temporis in Conventu S. Dominici Civitatis Ulyssiponen., quae est primaria dicti Regni, in qua proinde degere debent meliores Concionatores, & Confessarii ad hoc ut Apostolico zelo divinae majestatis offensas, quae in Curia, & populis numerosis, qualis est populus Ulyssiponen., committi solent, impedire satagant, & unde amoveri debent aliqui Religiosi, qui opportuniorum in magnis Civitatibus occasionem arripiunt, & licentiosius vivunt, commorantur Religiosi usque ad numerum viginti quinque cum assignationibus Conventualitatum perpetuarum.

In assignatione Religiosorum d. Provincie habenda erat ratio redditus, cuiusque conditionis locorum.

Id servare non licebat Praelatis propter Conventualitatem perpetuas.

Praedicta economia maxime servanda erat in Civitate Ulyssiponen.

petuarum hujusmodi, eorumque clypeo abutebantur ad vivendi licentiam, qui si eas non haberent, timore mutationis tanquam freno ab inordinatis eorum moribus coercerentur; & licet aliqui eorum scandalose non viverent, ita tamen levis, & modicae considerationis fuerat Causa, per eos pro obtinendis dictis assignationibus allegata, ut iniquum videretur, privatam commoditatem, a qua boni verique Religiosi segregati esse debent, praeferrere, ac praedidit, bono communi Religionis, & aliorum fidelium, quorum saluti incumbere deberent: quia vero ejusmodi assignationes ordinarias solebant obtinere pro dicta Civitate Ulyssiponen., id dicto Conventui intolerabile gravamen, ultra dicta inconvenientia, adferebat, cum ceteroqui idem Conventus non esset instructus Religiosis sibi necessariis, & praefatus numerus viginti quinque constaret fere ex omnibus Religiosis inutilibus ipsi Conventui, ac parum idoneis ad procurandam in ampla illa Civitate salutem animarum. Quinimo reperiebantur in eadem Provincia alii Religiosi, qui eodem modo officia perpetua obtinebant, ex eaque perpetuate eadem inconvenientia sequebantur.

§.2. Ideoque pro parte ditorum exponendum memorata Cardinalium Congregationi, etiam nomine Provincie praedictae supplicato, ut ejusmodi Conventualitatum, & officiorum perpetuis tam in dicto Conventu S. Dominici Ulyssiponen., quam in reliqua Provincia hujusmodi eatenus concessis derogaret, vel ordinaret, ut Procurator Provincialis cum consilio gravissimorum Fratrum posset mutare Religiosos Conventualitatum, & officiorum perpetuis hujusmodi suffultos, si eos scandalum praebere, aut illos in d. Ulyssiponen., aliove quolibet Provincie praefata Conventu perpetuo non degere, Dei servitio, & bono Religionis convenire reperisset. Emanavit a praefata Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositorum, ad quam SS. D. N. supplicem hunc libellum benigne remisit attenta relatione Patris Procuratoris Generalis Ordinis, censuit, facultatem concedi posse, prout praesentis Decreti tenore concedit Superioribus praedictae Provincie, ut habita aequitatis ratione casibus praesertim necessitatibus praedictis Religiosis ab uno ad alterum Conventum, prout magis eis expedire videbitur transferre, & mutare possint, non obstantibus praenarratis Conventualitatum Indultis, illis expresse derogando. Romae 1. Octobris 1677. Cardinalis Carpinus.

§.3. Cum autem sicut exponentes praefati, & praesertim dictus Prior Provincialis nomine Provincie hujusmodi nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolica confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desiderant: nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decretum praesertim auctoritate Apostolica tenore presentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolica firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in praemissis auctoritate praefata Congregationis Cardinalium.

Obstat praedictae Conventualitatis perpetuae.

Proces Superiorum, totiusque Provincie Congregatio Episcoporum, & Regularium oblati.

Decreti Congregatio, quo concessa fuit Superioribus Provincie facultas removendi ex Conventibus Religiosos etiam Conventualitatum munitos.

Proces Superiorum Provincie Pontifici oblata.

mine nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decretum praesertim auctoritate Apostolica tenore presentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolica firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in praemissis auctoritate praefata Congregationis Cardinalium.

§.4. Decernentes easdem presentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum, inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus premissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provincie, ejusque Conventuum, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium premissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad premissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die V. Januarii MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno secundo.

XXIII.

Declaratur, in Brevi, quo electus fuit Prior Provincialis Ord. Carmelitarum in Sicilia sub nomine Patrum Provincie, aliorumque de ejus gremio, venire dumtaxat Patres Diffinitorii.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CUM nos nuper supplicationibus dilecti filii Vicarii Generalis Ordinis Fratrum Beatae Mariae Virginis de Monte Carmelo nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositorum consilio, dilectum etiam filium Clementem Impellizzeri Fratrem expresse professum dicti Ordinis in Sacra Theologia Magistrum, in Priorem Provinciale Provincie Sancti Alberti in Sicilia ejusdem Ordinis ad tempus, quo ejusmodi Provincialatus officium juxta regularia Ordinis praefati Instituta per Sedem Apostolicam confirmata durare consuevit, statim atque dilectus filius Modernus Prior Provincialis Provincie hujusmodi tempus suum abolverit, inchoandum auctoritate Apostolica sub certis modo, & forma tunc expressis constituerimus, & deputaverimus; Ac Diffinitorio actuali ejusdem Provincie se una cum majori parte Patrum Provincie, & aliorum de gremio Provincie hujusmodi existentium Domini-

Confirmatur d. Decretum Congr. Episcoporum & Reg.

Clausula.

Dat. 7. Januarii 1678. An. 2.

Summa Brevis.

Pater Magister Impellizzeri constitutus fuit Prior Provincialis Siciliae.

Eidem conceditur facultas congregandi se cum Patribus Provincie aliiisque de ejus gremio.

minica tertia post Pascha Resurrectionis Domini...

Queritur, an ad. Partu nomine...

Preces Vicarii Generalis...

Respondetur, is verbis...

Clausula.

§.1. Et sicut pro parte memorati Vicarii Generalis...

§.2. Nos igitur ipsam Vicarium Generalem specialibus favoribus...

§.3. Decernentes easdem presentes literas firmas, validas...

§.4. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus...

Indicatur Capitularibus S. Joannis in Laterano de Urbe...

Plura de iis, quae agenda sunt, & tractanda in Capitulis...

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM sicut accepimus sepius contigerit quod per dilectos filios...

§.1. Nos in praemissis opportune providere volentes...

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus...

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris...

Confirmatur Decretum Prioris Generalis Ordinis Eremitarum...

Dat. 7. Januarii 1678. An. 2.

Causa Constitutionis.

Præcipitur sub excommunicatione...

Clausula.

D.

De hac Alternativa Officiorum vide qua notavimus...

Dat. 26. Januarii 1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Series facti paucis hic expressis...

PRO parte Charissimi in Christo filii Nostri Caroli Hispaniarum Regis...

Decretum Prioris Generalis...

Primum alternativa instituta fuerat...

Dein confirmata & innovata fuit...

Item ejus innovatio confirmata a Clemente X.

neret, petente Eminentissimo, ac Reverendissimo S. R. E. Cardinali...

§.2. Dilecto filio Nicolao Oliva Priori Generali Ordinis Fratrum...

§.1. Magister Frater Nicolaus Oliva Senensis totius Ordinis Eremitarum...

A Carolo II. proposita fuit alternativa moderatio.

Necessaria facultas petita fuit a Innoc. XI.

Breve pro hac facultate.

Causa moderationis.

F